

“Η κ. Παξινού ̄δειξε τήγν τέχνηγ της εις το πατον ἀλλὰ και δύσκολον τραγούδι του Delas (ἐπί στήχων του Robine)»³ Από το⁴ Ονειρον την Ανάμηνην, τε δόποιον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀσματα. Εἰς τὸ τέλος ̄δειξε κάποιαν κόπων. Συνοδὸς εις τὸ πιάνο, εις δόλοκληρον τὸ ρόγραμμα ἐκ. Μητρόπουλος.

“Η δ. Κική Τσακασιάνου ̄δειξε γαρίσματα πονής ἐπίγηλα εις τήγν συναυλίαν της, τραγουδασσα ἔνδεκα ἀσματα. Ἐξ αὐτῶν ἀξίζουν ἰδιαίτερας μνείας αλ μονωδίαι ἀπὸ τήγν «Μπούτερλάι» και τὸν «Φάουστ». Ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ὅματων διεκρίθη εις τὸν «Πρωτομάστοραν». Η κ. Κούλα Ζερδοῦ ἀπήγγειλε τήγν «Λήθην» του Μαζίλλη, τὸ «Παραμύθι» του κ. Μαλαίση και ἐν Γαλλικόν.

“Η συναυλία τῶν ἔργων του κ. Καλομοίρη, ἦδοθεισα τὸ ἀπόγευμα τῆς ήμέρας τῆς ἀπομηῆς του μεταλλίου, ἡτο ἡ εὐγλωττοτέρα συνηγορία ὑπὲρ τῆς προσγενομένης τιμῆς εις τὸν συνθέτην 22 ἔργων. Πρόγραμμα πλουσιώτατον ἐνδεικνύον τὸν πλοῦτον τῆς ἐμπνεύσεως και τῆς τεχνοτροπίας του ὁρμητικοῦ μουσουργοῦ—ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Πρωτομάστοραν» και τὸ «Δαχτυλίδι τῆς μάννας», δύο κομμάτια διὰ πιάνο, Νυχτιάτικο και Μπαλάντα, ἐκτελεσθέντα ὑπέροχως ὑπὸ του κ. Φαραντάτου, ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Στέλλας Βιολάντη—μὲ ἀπαγγελίαν τῆς δ. Δαμασκηνοῦ και solo διοικοῦ ὑπὸ του κ. Λυκούδη—και δύο τραγούδια χορωδίας ὁ Θάνατος του Κλέφτη» και «Ἐγια μόλις. Ἀλλὰ τὴν κορωνίδα τῆς συναυλίας ἀπετένεσαν τὰ «Μαγιοδότανα» ἀπὸ τοὺς «Ιάμδους και Ἀγαπατούσους» του κ. Παλαμᾶ, τραγουδηθέντα ἀπὸ τὴν κ. Παξινοῦ συνοδείᾳ ὁρχήστρας. Διὰ πρώτην φορὰν δ’ ἐξετέλεσθη τὸ «Κοιμητῆρι στὴ βουνοπλαγιὰ» ἀπὸ τήγν ἀνέκδοτον συμφωνίαν τῆς Λεθεντιᾶς, ἐμπνευσθείσαν ἀπὸ τὸ Μέτωπον.

“Ο κ. Γ. Ξανθοπούλιδης εις τήγν ἐφετεινήγ συναυλίαν του, ̄δειξε προσδόους σημαντικάς, ἀνεπλήρωσε δὲ διὰ τῆς λεπτῆς τέχνης του τήγν Ἑλλειψιν ἐπαρκοῦς αισθήματος. Ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων τεμαχίων ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ Mefisto-ralse του Λιστ, τὸ δόποιον ἀπεδόθη μὲ ἔξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Αἱ etudes του Σοπέν και ἡ Suite του Δεμπουσούν ἐπαιχθῆσαν πολὺ καλά. Η δ. Ανδρεάδου ἐτραγούδησε τρία ἀσματα του Σούμπαν και, πολὺ καλλιτέρα, δύο του Duparc.

“Η τελευταία συναυλία του Κουαρτέτου ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο θαυμάσια κουΐντεττα. Τὸ ἔνητο εις ντό μείζον του Σοῦμπερτ και τὸ ἄλλο ἡτο τὸ δεύτερον κουΐντεττο του Σγκαμπάτι. Εἰς τὸ πρώτον συνέπραξε δι βιολονεσλίστας κ. Αγτω-

νόπουλος, εις τὸ ἄλλο ὁ κ. Μητρόπουλος. Αμφότερα ̄ξετελοῦντο διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις, εινε δὲ ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς μουσικῆς δωματίου.

Εἰς τήγν ἐρμηνειαν τοῦ πρώτου ηρθησαν οἱ ἐκτελεσταὶ εις τὸ ὑφός τοῦ αισθήματος και τήγν ἐναλάσσουσαν τεχνοτροπίαν—δύο δυσκολόταται ἰδιότητες τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου. Εἰς τὸ δεύτερον ἔργον ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἀρτία· ἴδιας ἡ βιρκαρδόλια ἐπαίχθη τέλεια.

Ο κ. Μητρόπουλος, δστις και ἔλαθεν ἐν ἀπὸ τὰ τελευταῖα μαθήματα τοῦ Σγκαμπάτι, ἐνεδάθυνε εις τήγν Ψυχήν τοῦ μουσουργοῦ και ἡρμονίσθη κατά τρόπον ζηλευτὸν μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους του.

Εἰς τήγν συναυλίαν τῆς ἡ κ. Βελουδίου ἐπαιτει μίαν σειρὰν ἔργων μεγάλων και νεωτέρων μουσουργῶν, διαχριθείσα ἴδιας εις τήγν ἀπόδοσιν τῆς Papillon του Γρήγκ, τοῦ Καπρίτσιο του Bortkiewicz. Τελευταῖα ἐπαιτει τὸ Ἐρωτικὸν Βάλς του Μοσκόφσκη, τὸ δόποιον ἡτο πολὺ ἐλαφρὸν διὰ πρόγραμμα συναυλίας. Η δ. Δαμασκηνοῦ ἀπήγγειλε ἐν ποίημα τοῦ Σολωμοῦ και ἐν Γαλλικόν—τὸ τελευταῖον πολύ καλλίτερα. Ο κ. Τριανταρύλλου μὲ τὰ δημοτικά τραγούδια του "Αραμι συνήρπασε τὸ ἀκροατήριον.

“Η Αθηναϊκὴ Μανδολινάτα δὲν ὑστέρησεν εις τήγν ἔκφρασιν ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν τιμήσαντα τήγν Ἐλληνικὴν μουσικὴν συνθέτην κ. Λαυράγκαν, ἐκτελέσασα ἐν τιμητικῇ συναυλίᾳ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἀποκλειστικῶς ἔργα του, ἐν οἷς και τήγν «Ἐλλ. σαῦταν». Ο κ. Συναδίνος εισηγήθη συντόμως περὶ τοῦ ἔυγου του κ. Λαυράγκα, εις δὲ προσεφέρθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Μανδολινάτας και μαθητοῦ του κ. Λάδδα καλλιτεχνικὸν ἀγαλμάτιον.

ΞΟΒΕΡΓΕΣ

1. Ἀπὸ τῆς ἴδιες μέλισσες

“Ηταν ἡ δύο λαμπάκες μας φτιασμένες, Κι ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ κεράκι θέλησες Νάνε ἡ λαχτάρες μας πλασμένες.

Και σᾶν τὰθω λιώσανε κεριά μας,
Τὰ δυὸ κορμιά μας...

2. Ἀπόστισα τόσον καιρὸν

Ν' ἀναστενάζω,
Στὴ μοναξιὰ τῆς νειότις νὰ σπαράζω

Τώρα σ' ἀφέγγαρῃ βραδειά
Μόνοι και μόνοι
Τοῦ ἔρωτα γενόμαστε βαρειά τ' ἀφιόνι

Και τονειρό μου ἀπολανή
Τρανή, μαγεία...
Ω! ἀμίλητη τῆς νειότις μου εύδαιμονία!
Αποστόλης Δάμπιης